

"ZONDER DIPLOMA WORD JE MINDER GEWAARDEERD OP DE WERKVLOER" | LAURA

Door StampMedia | 16-24 jaar

Ruim 9 procent van de Vlaamse jongeren verlaat het secundair onderwijs zonder diploma. Ook Laura hield het voor bekeken.

Laura heeft altijd zelf haar studiekeuze mogen maken, maar toch vond ze nooit echt haar weg in het Vlaamse onderwijs. Ze startte in Moderne Wetenschappen, waar ze zonder al te veel moeite een A-attest behaalde. Toch ruilde ze die richting in voor Woord en Drama aan de Kunsthumaniora. Daar schakelde ze over naar Audiovisuele Vorming, waarvoor ze uiteindelijk een C-attest behaalde.

Ze veranderde nog een keer van school, maar vond ook daar haar draai niet. "Eigenlijk wilde ik niet meer naar school. Dat klinkt kort door de bocht, maar het is zo. Ik wou het niet, dus ik deed het niet." Na nog een poging via de Examencommissie en een paar maanden Deeltijds Onderwijs, begon Laura op haar achttiende voltijds te werken.

“Eigenlijk wilde ik niet meer naar school. Dat klinkt kort door de bocht, maar het is zo. Ik wou het niet, dus ik deed het niet.

Laura

Eigenlijk had ze mentaal al langer afstand genomen van de school. "Ik was in die periode heel erg aan het zoeken. Naar mezelf, naar wat ik wou en niet wou. Ik heb toen heel veel gezien en ook veel geleerd, maar niet op school."

Laura was op de schoolbanken een rebel die zichzelf beknot voelde. "De enige functie die je op school hebt, is die van student-zijn. Wat als je daarin faalt? Als je er niet in slaagt een hele dag op school te zitten? Ik kon dat niet en ik zag ook niet in hoe belangrijk een diploma is. Het bleef een stuk papier voor mij."

"Het voelde voor mij heel onnatuurlijk om met z'n allen in een speciaal lokaal te gaan zitten om daar dingen te leren. Ik had het gevoel dat ik zoveel andere dingen te doen en te ontdekken had. Ik had er ook een enorm probleem mee dat mijn vrijheid ingeperkt werd en dat er een leerkracht boven mij stond. Naarmate ik ouder werd, heb ik die dingen wel leren aanvaarden, maar toen was ik nog een brok pure rebellie."

De reguliere scholen zijn voor Laura dan ook te statisch en te ver verwijderd van de echte wereld. "Als ik op een reizende school had gezeten, of een echte leefschool, had ik me er misschien wel meer aangetrokken gevoeld."

PRAAT EROVER

Chat met CLB

Een chatgesprek duurt maximum 45 minuten en is anoniem.
Ma/di/do: 17-21u. Wo: 14-21u

Mail met JAC

Ga langs bij JAC

Zoek een JAC in je buurt. Een JAC-hulpverlener luistert graag naar je verhaal.

Ik was in die periode heel erg aan het zoeken. Naar mezelf, naar wat ik wou en niet wou. Ik heb toen heel veel gezien en ook veel geleerd, maar niet op school.

Laura

Het echte leven

Laura vindt een hele dag op school zijn te lang. “Oké, school is belangrijk, maar in de namiddag denk ik dat kinderen beter in de wereld zouden rondlopen om die te ontdekken. Meer vakken die te maken hebben met het echte leven, had ik ook al een pak interessanter gevonden. Dingen leren als ‘hoe betaal ik huur?’, ‘hoe betaal ik belastingen?’. Ik vind het raar dat je van school komt zonder die dingen te weten. Dan ben je toch niet klaar om als volwassene te functioneren?”

Wat er Laura dan precies buiten de schoolmuren lokte, kan ze moeilijk zeggen. “Niet echt iets speciaals, gewoon de wereld buiten. Ik ben toen ook veel beginnen uitgaan. Antwerpen is in dat opzicht ook een speciale wereld. Als je daarin verloren loopt, kan het heel snel gaan.”

Op een bepaald moment beseft Laura dat haar leven afgleed naar iets wat ze niet wou. “Ik herinner mij dat moment nog perfect. Dat was midden in een heel zware drugperiode. Ik zat toen bij mijn vrienden en ik keek rond mij en alles aan die situatie zag er gewoon verkeerd uit. Ik dacht bij mezelf: eigenlijk wil ik dit niet. Ik verdien beter dan dit. Dat is nu drie jaar geleden. Vanaf toen ben ik op zoek gegaan naar wat ik wel wou. Dan ben ik in de spiritualiteit gerold en eigenlijk is dat deels mijn redding geweest. Ik heb nu een positieve houding tegenover het leven, in plaats van altijd te willen rebelleren tégen iets.”

Papiertje halen

Op de werkvloer merkte Laura waarom een diploma handig kon zijn. “Ik had het gevoel dat ik drie keer zo hard moest werken dan de mensen die wel een diploma hadden en veel meer verdienden. Na een tijdje pikte ik dat niet meer. Ik dacht: oké, als jullie dat papiertje willen, ga ik het wel halen.”

“Door te werken heb ik gevonden wat me echt interesseert. Ik volg nu de richting Patroontekenen in Volwassenenonderwijs en door mijn werkervaring weet ik dat die opleiding ergens toe leidt. Ik wil dameskleding maken. Ik ken mezelf beter nu, dus kan ik automatisch beter kiezen wat ik wil doen.”

Als je op de wat als-trein kruipt, stopt hij niet meer, dus neen, ik heb geen spijt.

Laura

“Deze opleiding duurt nog twee jaar. In die twee jaar zou ik kledij op maat moeten kunnen maken uit verschillende stoffen. Alle technieken op twee jaar onder de knie krijgen, is vrij snel. Ondertussen moet je ook nog slagen voor de modules van de algemene vakken. Daar moet ik er nog wel veel van volgen, omdat ik vrij lang niet naar school ben geweest. De leerstof is redelijk toegankelijk, maar alles samen is dat toch wel wat werk. Daarna zou ik graag een opleiding Ethical and Sustainable Fashion in Londen gaan volgen.”

Voorlopig combineert Laura haar opleiding met een studentenjob. Over vijf jaar zou Laura graag haar eigen busje ingericht hebben waarin ze al reizend kleding wil maken van ethisch geproduceerde stoffen die ze op haar pad tegenkomt. Die kleren zou ze dan online willen verkopen.

Het is een hobbelige weg geweest, maar Laura denkt niet aan welke keuzes ze beter anders gemaakt had. "Eens je op die 'wat als'-trein kruipt, stopt hij niet meer. Dus nee, ik heb geen spijt. Ik voel me goed in mijn vel nu. Het is nog steeds niet altijd gemakkelijk, maar ik leef zo graag nu."

FOTO: [Helena Verheye](#) **TEKST:** [Philippe Mertens](#)